

quod in suis respectu dñorū suorum. quod etiam approbat Bar. in l. si cōis seruus. ff. de stipula. suo. ita q̄ totus ille titulus de stipulatōe suorum pōt applicari ad religiosos. et idē sentit Inno. h̄ in si. qui dicit idē forte posse dici de clerico. l. p̄ticulari. qd̄ nōbis. et q̄ rex. iste facit mētōnē de sūma taxata de cōi. puidētia q̄ro qd̄ intendat hic iste rex. **S**o. potest intelligi dupliciter. p̄ i bñti- bus aliquā administratōnem in monasterio. et in p̄ticularibus nullam administratōnem bñti- bus et habet respectus ad consuetudinem quo rundā religiosorū qui p̄figunt certā sūmā infra quā isti p̄nt mutuū recipē. p̄ utilitate ecclesie vel p̄ necessitate. pp̄ia q̄n. p̄ficiūtur ex monaste- rium. et p̄ hoc bēs istam mām satis claraz. vnde glo. Inno. nō prosequor q̄ nō facit multū ad ti- tulum. **I**n glo. fideiubeat. nō bñ hāc gl. que nōbilitē limitat. c. i. s. eo. vt clericus possit et tene- atur fideiubere pro laico i casu necessitatis. et ē rō aptissima. q̄ i tali casu tenet clericus p̄ ceteri elemosynā facē. xvi. q. i. qm̄. multo fortius fide- iubere. hoc tñ non intelligas i simplici monacho quia non potest sine licentia superioris hoc facē obligando monasterium. nam se obligare non potest cum nihil habeat. elemosynā tamen cō- petentē facere potest si remotus esset a superio- re. vide glo. in de. ij. de vi. et ho. cle. **E**t ē nō q̄ q̄ clerici licite fideiubent inter se. qd̄ dixi in c. ij. s. eo. **I**n glo. in vbo in utilitatē ibi. s̄ agetur actōe de in rem v̄so. puto ē q̄ pōt agi actōe ne- gociorū gestorū si mutuans habuerit respectum ad ecclesiā et nō ad p̄sonā sbiectā cui mutuū con- cessit ar. opti. in l. si pupilli. ff. de nego. ges. Et si diceret actōem istā nō cōpetere q̄ p̄ voluntatez ecclesie v̄ mutuū sc̄m si vltra formaz cōstitutaz aliquid fuit receptū. h̄ s̄riū fecit vacillare Inno. p. l. si. C. de nego. ges. vbi tex. nō dicit cessare illā actōem q̄n q̄s gessit negociū alteri? eo iuūto. vñ dicit Inno. q̄ h̄ agit actōe de in rem v̄so. **E**t idē ōz q̄ daret v̄sum q̄ alias nō cōpetit illa actio. s̄ cer- te hoc dcm̄ non ē v̄m q̄ si p̄supponerem? q̄ ec- clesia p̄dicente fuisse factū istud mutuū cessaret actō de in rem v̄so. q̄ nō dēs te ingerere nego- cijs meis me iuūto. l. si p̄ te. ff. mā. et qd̄ nō. Bar. in d. l. si. vñ dico alif q̄ ecclesia statuendo certaz sūmā nō v̄ p̄dicere vltra sūmā si illō p̄uertit in utilitatem ecclesie et appeat de v̄sione q̄ i dubio nō v̄ q̄s velle. p̄bibere. pp̄am utilitatē. vt nō. in regu. q̄ tacz. de reg. iu. l. vi. **E**t dico q̄ possz agi actōe negociorū gestorū intelligēdo vt. s̄ dixi. **E**t nō vltio si. b̄ gl. ex q̄ hēs iūcto tex. q̄ nō sēp te- netur creditor ecclesie. p̄bare v̄sionem.

Quam pro quo. **P**onit tres casus i q̄ bus fideiussor p̄ debitorem agit aīq̄z soluat vt a fideiussione libere. b. d. et Grego. **P**ro q̄ fideiussor receptus in p̄ctu nō libe- tur. h̄ debitor diu distulerit solutōez debiti. vñ h̄ creditor nō p̄uenerit d̄bitōez s̄z ōz istare corā iu- dice vt absoluat. et h̄ cōi tenet h̄z qd̄ p̄ p. l. pe.

C. eo. s̄z illa lex cōi itelligit i fideiussore de iudi- cio nisi q̄ libeat tpe vt ibi d̄r. **E**t nō q̄ fideiussor nō tenet p̄ solue q̄s agē p̄ debitōez vt libet. **S**z nō aliquid innouādū p̄ eū q̄ sua bona disti- pare cepit. et vide qd̄ dixi in c. ij. de pigno. **S**z h̄ q̄ro pone q̄ fideiussor denūciauit creditori vt agēt p̄ debitōez q̄ forte dissipabat b̄da sua et ali- ter teneri volebat. nūqd̄ teneat creditor ad istā tiā fideiussoris agē p̄ debitōez. doc. h̄ cōi tenent q̄ nō. p. l. si fideiussor. ff. eo. et vt ibi exp̄sum nisi fideiussor eēt acceptus in eo q̄ non possz exigi a debitore p̄ncipali. nā tñc tenet agē ad denūcia- tōem fideiussoris. ar. in l. si fideiussores. ff. eo. et hoc etiam tenent legiste in dicta. l. si fideiussor. **S**z aduerte q̄ bodie h̄ dcm̄ doc. h̄ nō v̄ p̄ce- dere q̄ cū p̄ auē. eo. ti. fideiussor nō possit cōue- niri nisi in eo qd̄ exigi nō pōt a debitore p̄ncipa- li. eadē ē rō in fideiussore accepto simplr qd̄ oli- erat in fideiussore accepto in eo qd̄ a reo exigi nō possz nisi fideiussor renūciafset bñficio auctē- rice eo casu tene dca doc. qd̄ nō. et rō d̄rie nō. i. d. l. si fideiussor. et sūt q̄ridiana oīa ista. **I**n gl. i. ibi ab initio p̄uit. arguit ēr. **A**nc. ex tex. q̄ si fi- deiussor velle ire ad studiū vel ex aliq̄ cā ad lō- ginq̄s p̄tes. p̄ficiūci possit agē vt libere a fide- iussione. ar. in l. aut longa. ff. de p̄cura. et vide in spe. in t. d̄ iudi. s̄. ij. s̄. qd̄ si fideiussor. vbi tra- ctat qd̄ si iūmicitia inuenit nūqd̄ possit fideiuf- sor agē vt libere. **I**n si. gl. nō glo. et idē t̄z gl. in l. lucius. ff. mādati. et cū B̄ dicto v̄ m̄sire Jo. an. nā alij alie exponūt istā d̄ctōem diu. et maxie Hosti. qui dicit diu cessare q̄n venit dies solutō- nis faciēde et fideiussor molestaf a creditore. vt in c. cōstitut. s. e. **S**z tu tene vt h̄ sit arbitrariuz et arbitrabit iudex ex t̄pis cursu et p̄sonaz affcū et ex alijs q̄ inf̄ p̄b̄tes acta sunt. nā magis tene- or. p̄ amico iūtrinfeco q̄z. p̄ alio nō ita p̄iuncto. et ita de similibus. Abbas.

De solutionibus Bca.

Supra visum est de obligationibus q̄ tollū- tur ex solutionibus. nā solutōe eius quod debet omnis tollitur obligatio. nisi. qui. mo. tol. obli. in principio. merito post **B**cam precedentē sb̄j- citur ista de solutionibus. et.

Hoc **S**ucces- sor in bñfi- cio tenet soluere debita p̄- decessoris pro necessitate ec- clesie contracta. hoc d. **N**ō primo similitudinez inter hē- dem et successorem in beneficio et est similitudo in quibusdam non autem in omnibus. nam quē admodum heres succedit in vniuersum ius de functi. l. hereditas. de petitio. heredita. ita et p̄- latus succedit in vniuersum ius ecclesie. et sic ecclesia dicitur quid vniuersum. de quo vide glo. in c. cum ad sedem. de restituti. spoliato. **I**tem cōpanf quo ad sustinēdū onera p̄cta per

predecessores, sed in multis differunt quia hōs
causat ius a defuncto, successor in beneficio ius
cōsequit non a defuncto sed a superiore a quo
hūit institutōez. **I**te hōs tenet solue oia debita
defuncti q̄litercūq; p̄ta, vt nō. in. c. i. de testa, sed
successor in bñficō nō tenet nisi illa q̄ sūt p̄ta, p̄
necitate ecclie. **E**t nō ex hoc et ex tex. q̄ i debito
p̄cto p̄ platū obligat ecclia et p̄ morte hōis dū
mō, p̄bet q̄ p̄ necitate ecclie debitū fuit p̄ctum
et pōdera bñ tex. q̄ nō exigit, p̄batōez v̄sōis in
vtilitate ecclie, sed solū q̄rit q̄ p̄ necitate ecclie
debitū fuit p̄ctū, sufficit ergo fm̄ Hosti, p̄bare ca
suz necitatis, s; aliud senserit hic Inno. q̄ exigit
vt p̄bet v̄sō. **S** dēz Hosti, p̄ mibi placz p̄ ea
q̄ dixi in. c. q̄d ḡbūsdā. s. ti. p̄. et tene mēti hunc
tex. semp sic intellectū et extēde p̄ ea q̄ dixi i. d. c.
ex p̄tū. s. d̄ p̄igno. nā si platū p̄ctū debita, p̄ sua
sustentatōe tenet successor q̄ p̄ necessitate ecclie
v̄t p̄xistēcū ecclia tenet illū alimētate vt ibi dixi
et nō. j. eo. c. p̄. **E**t ita pluries i scō r̄ndi i istl ma
xime i rectorib; ecclie q̄ i firmitate sua m̄ta d̄bi
ta hūit ex q̄ d̄cedūt. nā successor tenet soluere.

In glo. i. h̄ iō d̄ic gl. q̄z hodie fili; p̄t abstinē ab
h̄ditate p̄na nec i h̄ tenet adire p̄ozē. s; fūitē
q̄ se n̄ imisceat h̄ditati p̄ne. vt. l. i. p̄uberib;. et. l.
ei. q̄. ff. de acq̄rē. h̄. **S** dēz q̄d quotidiana nūqd
i dubio p̄sumat fili; h̄s vt sic itēd̄ creditor; sit
fūdata s; filiū nisi p̄bet q̄ abstinuerit ab h̄dita
te p̄na. tex iste fac̄ q̄ sic. nā inuit filiuz simplr te
neri et. **S** dēz p̄tū cōit tenet. vt nō. p̄ glo. et Bar.
i. l. necrijs. ff. d̄ acq̄rē. h̄. et d̄icēdū lat; vt ibi nō.

In glo. ij. ibi oia si nō fecerit inētariuz. nūqd
hōc p̄cedet in foro aie vt hēs nō cōficiēs inuen
tariū teneat vltra vires h̄ditarias. dic q̄ nō. vt
i. c. quāq; d̄ v̄sur. l. i. vi. nā ius ciuile illd̄ inducēs
fūdauit se sup̄ p̄sūptōe q̄ h̄s bona h̄ditaria
occultauerit q̄ p̄sūptō cessat in foro aie cuz de oī
bus credat cōsistenti. c. significasti. de hoici. **I**te
dubitat de filio h̄de. nūqd i foro iudiciali si nō
fecerit inētariū an teneat de legitia sua satilacē cre
ditorib;. vid̄ gl. i. auē. s; cū testator. C. ad. l. fal. et
i. auē. h̄ ampli;. C. de fideicommissis. et i vtroq; lo
co gl. t; q̄ nō. **I**te d̄ q̄d nō b̄ll; ecclia an teneat
vltra vires h̄ditarias si nō p̄fecerit inētariū. gl. i. c.
i. d̄ testa. f̄it q̄ sic. Bal. s; i. l. fi. C. de iur̄ delibe.
et exp̄ssius Bar. i. l. i. C. de sacrosā. ecclie. nam fi
scus nō tenet. vt nō. i. d. l. fi. ergo nec ecclia. h̄
ditas eiz delata ecclie itellr̄ delata inq̄stū nō est
onerosa ne idirecte alienent bona ecclie. fac̄ q̄d
le. et nō. i. auē. sicut. C. de sacrosanc. ecclie.

In quorundam pla
tus obligat ecclia, p̄ alienis d̄bit; est sus
p̄ctus ip̄o scō ab administratōe sp̄ialiū et t̄paliū et
ecclia nō tenet. tria facit. p̄. p̄hibz. et decernit. **S**
penā imponit. **I**bi decernētēs. **S** ibi sigs. **I**te
p̄ q̄ ecclia d̄r cōmissa p̄lato. et ex illo v̄bo ḡnali
cōmissa et. arguūt doc. dispōnē h̄. c. locū h̄re
siue ecclia sit cōmissa alicui p̄lato siue sit cōmē
data siue sit p̄cessa alicui i administratōez. nā oib;

istis mōis ecclia d̄r cōmissa. idē d̄icūt i eo qui
se intrusit in ecclia q̄ nō d̄z eē melior; cōditōis
q̄z ille q̄ obtinuit eccliam legitio mō. vt i. c. eū q̄.
de p̄bē. l. i. vi. **E**t nō q̄ pena hui;. c. h; locuz in
eo qui grauat ecclia p̄ alienis debitis. ex quo
inferet q̄ siue p̄lat; fideiubeat. p̄ alio siue recipi
at mutuū siue alienā obligatōem in se semp icur
rat penā h̄. c. idē si recipit mutuū. p̄ scō suo ob
ligādo ecclia nisi recepit. p̄ sua sustentatōe fm̄
doc. nā tūc nō obligat. p̄ alienis debitis. s; p̄p̄is
ipsius ecclie. **I**te h̄ vltimū q̄z sepe ecclesiariū
rectores in hāc penā incidūt. **I**te h̄ ibi sigil
la. ar. q̄ sigillū p̄bat p̄curatōem fm̄ Cinc. nā
hic v̄t q̄ cū sigillo possit ecclia obligari. **S**ed
Hosti. et p̄tū. s; q̄z alr; p̄bet. p̄curatio. et istud
vius nisi sigillum deputatuz sit ad p̄curatōez cō
stituentā. fac̄ q̄d le. et nō. i. c. significauit. de app.
Et loquitur iste tex. forte de sigillo impresso in
charta nō scripta cū datur facultas alteri scribē
di q̄qd vult. vel cū dat simplr sigillū vt cū eo si
gillet debitū soluedū noie ecclie. h̄ tū nō t̄sit
sine vicio falsitatis fm̄ Hosti. **I**te nō casum
in quo actus ē nullus et pena cōmittit. facit ad
mām quā tetigi in. c. fi. d̄ postu. pla. nūquid ac
gestus s; legē penalē sit nullus. **I**te nō q̄
q̄q; in penā infligit suspensio ip̄o scō sine tē
poris p̄finitōe. sed tractat hic Inno. nunquid
inferior; a papa possit tollere istam suspensionē
et tenet q̄ sic. ex quo papa nō referuauit sibi ab
solutōem sicut dicimus in excōicatōe a canone
lata. vt in. c. nup. de sen. exco. et cū hac opi. t̄sit
doc. tu vide glo. in. c. cupientes. s; ceterz. d̄ elec.
l. i. vi. que tenet p̄tū. aliā vide in. cle. i. de here.
que alr; dixit distinguendo vtz suspensio sit lata
ad tempus. et tunc inferior; non possit. an simplr
cit. et tunc possit. **E**go in. c. t̄ l̄ris. de testibus. di
stinguo. aut suspensio est lata propter cōtumaci
am et habet locū dispositio concepta in excōica
tione q̄z eadē est rō in vtraq; ar. c. ex litteris. de
cōsti. et quod nō. Inno. i. c. i. de excē. pla. aut p̄p̄
delictum vt hic erat. et tunc non puto q̄ inferior;
a papa possit illam tollere nisi in casibus in qui
bus possit dispensare. ratio q̄z pena simpliciter
apposita. p̄pter delictum itelligit p̄petua. vt i. l.
fius. C. de pe. nō. Inno. in. d. c. ex litteris. s; i se
rior; nō pōt tollere penā impositā p̄ superiorē
ij. q. iij. s; nōndū. nisi vt dixi velit dispensare i ca
sib; sibi cōcessis. **E**t rō diuersitatis inter excōi
catōnem et aliā penā pōt sumi ex nōtis in d̄cō. c.
cupientes. **I**n glo. i. ibi de p̄ba. quoniam cō
tra. et ibi plene tractatur an et quando littere p̄e
latorum faciant fidem. sed respectu istius. c. die
q̄ p̄latus hic scribebat super facto proprio.
ideo fides adhibeatur in p̄iudiciū suū. s; ex alio non tenetur ecclia quia p̄latus non
potest capitulū obligare cessante necessitate vel
vtilitate ecclie. vt supra. c. proximo. **I**n gl.
fi. ibi ip̄o iure. nō glo. p̄ intellectu istozū verbo
rum nouerit se suspensum seu excommunicatū
et. q̄ per illa verba pena infligitur ip̄o facto pro

hoc qz vba sūt pñtis tps. qñ nō regit snta. de q
vide glo. in regula in penis. de reg. iur. li. vi. sed
dubitat nungd suspensus in casu huius. c. iur.
rat irregularitatē celebrando. hōstie. tenuit qz
sic p. c. i. de re iudi. li. vi. sriuz tenuit hic Jo. an.
qz nō ē suspensus ab officio. i. ab ordine s3 ab ad
ministratōe ecclie tā in spūalibus q3 in tpalibus
z h vī vī maxie qz i penis d3 fieri stricta iter p
tatio. facit. c. is qui. de sen. excom. li. vi. **Et in**
glo. Jo. an. bic querit nunquid platus mutu
ans pecuniā ecclie incidat in istā penā z format
q. cū ecclia bz pecuniā supfinaz z r3 q non qz cū
ecclia teneat facere elemosynā indigentib. xvi.
q. i. qm ita. z pecuniā mutuate. z nō singularitē h
dictum quia facit p his que dixi in. c. ij. de fide
iur. nō q potest redargui platus si mutuat indi
gentibus pecuniā ecclie. s3 intellige vt dixi qñ ec
clesia abundat. Abbas.

Doardus Debitoz q nō ē solue
do excōicat qz nō soluit absoluit cuz
cautōe de solnēdo cū ad piguiozē fortunā pue
nerit. vel nōbili? z sic. si cleric? nō hēat vñ fatilla
ciat suis creditoribus nō debz excōicari nec alr
molestari. p̄stabit tñ cautōz saltē iuratoriā d sol
nēdo cū venerit ad piguiozē fortunā. z ē cas? sin
gularis iudicio meo cū nullā faciat iste tex. men
tōnem de cessione bonoz. l3 gl. z doc. alit sētiāt
z diuidit in duas pres. nā p̄ ponit querelā impe
trant. z dat iudices. ibi mandant. **Et dō p q**
p debito civili potest clericus excōicari si cōtu
maciter resistit p̄cepto iudicis de fatillaciendo.
Et nō ar. op. qz p debito clericus nō d3 carce
rari. z vide Jo. an. in. c. si clericus. de sen. exco.
li. vi. in nouella. q b sentit z facit quod. j. dicam.
Et dō 3 q impotentia soluēdi reddit effectuz
obligatōnis inanē z frustratoriz de pñti s3 non
tollit substātiā solutōnis s3 differē solutō i rēp?
porētie. **Et dō 4 q** ibi relaxat z ibi sine difficul
tate q a snta excōicationis iniusta nō sit absolu
tio. s3 relaxatō sine alia difficultate. vñ nō tenē
soluere expensas. z satis est q index supior rela
xet ad hoc. c. sacro. de sen. z vide Jo. an. in. c. ve
niens. de te. **Et dō 5 q** tex. vī eim q data ipoten
tia soluēdi debeat fieri commutatō i penā cor
poralē. c. finē. de dolo z cōtu. z in. l. si. ff. de in ius
vo. z. xiiij. q. vi. si res. Jo. dicit Jo. an. q qñq3
qs puenit ad intereē z nō sit cōicatō i penā cor
poralē sine agat ex dētū siue ex quasi delicto. s3
differtur donec debitor peruenit ad piguiozē
fortunā vt hic z in. c. cū oliz. el. ij. de resti. spolia.
z in. l. nā is. ff. de dolo. aut cōuenit qs ad inter
esse z ad penā. z tūc si pena ē applicāda p̄t vt in
furto nō d3 fieri cōmutatō q̄ten? est pena nisi au
ctore cōfētēte. ar. xij. q. ij. s̄mitat. si vō pēa veit
applicāda fisco z agit ad vindictā. tūc bz locū
sriū vt ē iuito accusatore possit fieri cōmutatō
pene pecuniarie in penā corporalē. z vide qd nō
hōst. i. c. si. d. h. **In gl. i. ibi** cui ep̄s. istō ē ni
mis gñale. nā ex h seq̄ret q alij qb ep̄i nō p̄mit

tit vices suas nō dicerent officiales qd ē falsum
qz qsq3 hñs officii pōt dici official. z d̄r ab offi
cio officis qd idē ē qd noceo nocēs. vt in. c. nihil
de elec. s3 h̄ ponit p̄sriū qz officialis nō nocz
imo pdest exercēdo iustitiā. s3 criminosis vī q
noceat. vt i. c. nō ē crudelis. xxij. q. v. **Itē nō gl.**
p̄ istū tex. nā iste erat officialis archidiaconi z d
iure sp̄ali bz archidiacon? ibi iurisdicōez. nā d
iure cōi archidiacon? nō pōt excōicare. c. ad h.
de offi. archi. s3 exquo qs bz iurisdicōem ecclie
susticiā pōt excōicare. c. cū ab eccliaz plaf. d. off.
or. z. c. i. d. sē. ex. li. vi. **In gl. ij. ibi** audiri nō d3
alia lra ē sine negatia nō. z tūc resultat s̄ri? intel
lect? z variat glo. qz tex. l. quā all. repit vari? s3
cōiter tenet vt nō possit cedē bonis anq3 cōdē
net vel p̄fiteat debitū. z rō ē qz piculosū eēt cre
ditōzi si admitteret cessione p̄p̄. nā forte tpe qd de
bitoz puenerit ad piguiozē fortunā nō possit cre
ditoz pbare debitū. p̄p̄ moxē vī abstrā tēstū. z
iō d3 p̄ ligdari debitū z postmōz cedat bonis si
vult. z ex h argue q exceptō ipotētie nō d̄r pro
cessū iudicis nec p̄dēnatōez. s3 d̄r taxat exactōez
qd plen? dixi i. d. c. oliz. z sētū gl. h̄ q iste cleric?
cessit vī cedē volebat bonis. z gl. vltia h̄ clar? sē
tit. **Et dōc. h̄ z** pdest h̄ cessione vt nō detineat i
carcerib. vt. l. i. C. q bōis cedē pñti. s3 p̄ istā cessi
ōne oia bōa p̄t sibi auferri ita vt dubitet nūgd
p̄mi d̄ do:fo sibi auferat. z cōit tenet q nō qz n̄
auferunt d̄anā ad vltimū supplicium. l. diuus.
ff. de cu. reoz. s3 i clerico h̄ nullo iure. p̄bat imo
poti? p̄bat oppositū. nā si iste cessisset bōis n̄ su
iss3 excōicat? **Itē h̄ narrat** papa ad magl gra
uādū p̄cessū iudicel. **Itē si papa** itē d̄iss3 h̄ q iste
debēt cedē que ad mōz mādamit vt p̄ r̄cipet cau
tō ita mādamit vt p̄ admittēt cessione bonoz. c. ad
audiētā. de deci. **Itē fac̄ tex. c. p̄ueit. s̄. de fide**
iur. nā ibi. cleric? nō cessit bonis s3 solū redditis
fuerūt assignati creditorib? detinēdi vsq3 ad sa
tū factōez debitorz. ad idē tex. c. oliz. p̄all. vbi ex
pectat? fuit ille ep̄s donec poss3 soluē. nullū ḡ ius
ē qd cleric? ipōat necitatē bonis cedēdi. imo po
tius iura p̄all. vidēt. p̄bat oppositū vide gl. nō.
i. c. studeat. l. di. q̄ diē a clerico d̄bitore nō cē oia
exto:quēda. s3 debēt relig vñ viuē possit qd nō.
p̄petuo. nā videm? q miles seclī n̄ cogit cedē bo
nis. nec comuenitur nisi inq̄stuz facere possit de
ducto eo ne egeat. l. miles. ff. de re iudi. vñ idem
z fortius dicēdū ē in milite dei qd voluit glo. in
dicra. l. miles. z ibi Bar. nā videm? etiam q mul
te persone sunt p̄uilegiatē ne cōueniantur vltra
q3 facē p̄t vt marit? socrus patronus z similes
Lsunt qui. cum duabus sequē. ff. de re iudi. forti
us hoc dicendum est in clerico. vide tex. xxij.
bōe. viij. in. c. rep̄ebēibile. z in. c. xp̄ianis. xi. q.
p̄ma. **In glo.** que est in verbo non valentem
que ē itia in si. nō si. glo. in eo q̄ discutit. nūquid
excommunicatio lata contra notozie valentem
soluere teneat vel sit nulla z potest generalit̄ in
duci ad qōnem. nunquid notoria iniusticia red
dat excommunicationem nullam et arguit. glo.

ad d̄ vñ h̄ d̄ vñ p̄
z p̄ p̄ d̄ vñ

pro r. z. tandem videt velle q. tutius sit tenere eam validam et iustam. et do. An. v. velle q. si notorie constaret debitoz e non soluendo q. excōmunicatio sit nulla. al. secus. z. sic sentit q. notoria in iustitia reddat eam nullam. **S** aduertere q. i. alijs se tentijs ab excōicatione hoc possit admitti. vt est nobile dcm. Inno. l. c. fraternitas. de frigi. z. ma. facit tex. i. c. inter cetera. de re iudi. z. vide qd. ibi dixi. s. in excōicatione est magis dubius z. vide tur archi. tenere in. c. venerabilib. de sen. excō. li. vi. q. semp. excōmunicatio teneat ex quo error nō ē exp̄sus i. snia. ad hoc. c. p. tuas. d. sen. excō. vbi tex. ponit exēplū nullitatis qm̄ ē exp̄sus er. roz i. snia. vel qm̄ fuit lata post appellationem ad id qd. le. z. no. i. c. romana. s. i. vniuersitatem. de sen. excō. li. vi. vbi dicit q. tuti⁹ ē tenere q. liget. l. s. sit iusta. s. de rigore z. s. bilitate iuris aliam p. tem putare viorē. nā vbi notozietas ibi nulla est p̄sūptio p. snia. vñ non apparet ratio quare eccle. sia velit aliquē iuste ligare cū apud deū ligatus nō sit. vt i. c. i. de re iudi. li. vi. **I**n glo. si. ibi et ita patz. bec glo. māifeste sentit q. iste **O**doard⁹ cessit bonis z. qd. p. fuit cessio vt euitarz carceres s. certe vt. s. dixi hic colligit totum oppositum q. nec carceratus fuit l. s. debitum fateret nec cessit bonis. nec cedere parat⁹ erat. z. id dic. gl. p. cedere in psonis non p̄uilegiatis. tene tñ menti gl. q. doc. cōiter aperte non reprobant. imo. Sede. consilio. clxxxvij. videtur hoc sentire. vbi sciat nunquid exceptio excōicationis impediatur cessio nō bonoz. z. loquit de clerico z. cōcludit q. nō. q. p. cessionē liberatur ab excōicatione. sed do. **D**e. de ancha. tenebat qd. s. dixi clericum nō ar. tari ad cedendū. z. hoc intelligo verum vt cler. cus cōueniat in q̄stū facere pōt z. nō vltra qm̄ cō. uenitur ex cōtractu. secus si ex maleficio v. q̄st. nā tūc nō hēbitur rō ne egeat. vt nō. sentit ista gl. z. apte vide in. c. oliz. el. ij. de resti. spo. **I**n ca. glo. ibi de redditib⁹ ecclesie nō. glo. q. apte dcla. rat aimuz suam p. intellectu. c. puenit. vt intelli. gat de redditibus bñficioz. s. tu dic vt ibi dixi z. ad istū tex. p̄t dici q. nō fac. p. nec. q. nō appz. q. iste cleric⁹ eēt bñficiatus.

Item **S** qui cōgruens se indebite soluisse h. pbare dz ni si i. casu hic posito. p̄ dictū. z. exceptō. ibi nisi. **I**tem p̄ q. soluens alicui pecuniam pre sumitur ex causa debita soluisse. q. nemo p̄sumi tur iactare suuz. vt i. l. cū de debito. ff. de pbat. z. i. c. sup. hoc. dē renunc. vñ l. s. a p̄ncipio q. s. non p̄sumatur obligat⁹. s. s. asserētū debitū icūbit on⁹ p̄badi. vt i. c. actor. qd. asseuerat. vi. q. vltia. z. i. l. i. c. de pba. tñ p̄ solutōem scām p̄sumit. p. de. bito p. rōem p̄dictā. Ego limitare hunc dictuz z. tex. qm̄ solutō pecunie fuit facta aliqua cā p̄cisa. s. vbi simplr. fuisz scā solutio. tunc p̄sumeretur potius mutuum vel depositum. nisi qualitas p. sonaz aliud subdeat. vt ē nōbilis glo. i. l. cū quid ff. si cer. pe. puta si simplr. dixi tolle hāc pecuniaz **I**tem q. mendacem est de facili p̄sumenduz

nā p̄uict⁹ hic de mendacō q. negant sibi soluti onē factā tenet postea pbare pecuniā debitā si allegat eā debitā. z. ex hoc z. ex tex. nō q. reus cō. uictus i. vna exceptōe pōt trāfire ad aliā ēt. s. rīā nā p̄ iste negant solutōez sibi scām z. cōuict⁹ de solutōe pōt allegare q. debite recepit pecuniam s. tenet pbare debitū. z. facit ad. q. quotidianaz quidā accusat de homicidio. negat i. p̄ncipio de mū cōuict⁹ allat ad sui defensionē occidisse. du. bitat nuqd. debeat admitti ad p̄bādū cū sit p̄u. ctus de mendacō. z. facit iste tex. q. sic inducēdo. vt. s. **I**tem fac. reglā null⁹ plurib⁹. de re. iur. li. vi. z. vide hāc. q. ibi plen⁹ i. mercu. **I**n glo. i. s. glo. cōtinet māz satis difficilē z. legalē. z. ē quasi tracta ex visceribus glo. iuris ciuili. vt. l. cū q. s. C. de iur. z. fac. igno. z. ibi p. doc. plene discutitur bec mā. z. vt clare intelligas est sciendum q. qd. dā ē debitū nāle tantū. quoddā ciuile tantū. qd. dā nāle z. ciuile p̄ qd. nulla competit exceptō. qd. daz est nāle z. ciuile p̄ quod competit exceptio. qm̄q. tñ bec exceptō ē tēporalis qm̄q. perpetua quandoq. dubitat an sit tēporalis vel p̄perua. **I**tem quedā ē p̄perua sanorabilis quedā odiosa. **I**tem qdā exceptō ē iuducta ad rigore iuris seruandū z. sub istis terminis sic i. vñ redactis cōcludit to. ta mā huius gl. **D**ebitū tñ naturale tātū ē illud qd. de iuregentiū inducit sine aliqua pbatione iuris positui. z. ē tex. i. l. cū ampli⁹. in. s. is. vō. ff. de reg. iur. z. i. l. stichū. s. nālis. ff. de so. z. bec obli. gatō nālis est duplex. quedam q. orit ex cōsēsu. vt in obligatōe orta ex pacto nudo. z. hoc intel. lige de iure ciuili s. qd. non datur actio ex mu. do pacto. s. cōpetit exceptio rōne nālis obliga. tōnis. vt in. l. iurisgentiuz. s. s. cū nulla. ff. d. pac. s. de iure canonico dic vt nō. i. c. i. de paci. z. po. nāt alij aliud exēplū. v. z. in eo qd. relinqt in testō min⁹ solēni. nā ibi ē cōsēsus d̄fici. s. nō ē appro. batus p. ius ciuile sine solēnitate debita. alij tñ ne. gāt h. ex. s. cōiter tenet p̄. **E**t dicendū vt nō. in. d. l. cū q. s. **S**ecundo p̄ncipalit obligatio nālis orit sine exp̄resso consensu ex quibusdam meri. motibus nature s. m. quaz q. s. obligat nāliter ad benefaciendū beneficienti. vt in. c. cū in officijs. d. testa. z. i. l. s. z. si. s. p̄sulit. ff. de peti. here. **D**ebi. tū ciuile tñ est illud qd. inducit ex dispositōe iur. ris ciuil. tñ s. aliq. obligatōe nāli. ex. ponit de debito p̄birographuz scō spe future nūeratōis nā p̄ biennū nō pōt opponi exceptō nō nūerate pecunie. l. i. s. c. t. **C** de nō nu. pe. **S** p̄ bienni um obligat debitor ciuilit s. nō nālit q. nūq. pu. re cōsensit. s. spe future nūeratōis q. non fuit se. cuta. qdā tñ negauerūt h. exēpluz dicentes q. p̄ biennū est orta obligatio naturalis q. pōt exigī pecunia. s. cōiter tenet exēplū q. l. s. p̄sumat ob. ligatō nālis ex p̄sūpta nūeratōe. tñ i. vitate obli. gatō nāli nūq. affuit. nā qd. ē etū nāle ē etū legi. vt i. l. si p̄. ff. d. so. d̄bitū nāle z. ciuile ē vbi p̄currūt p̄sūsus i. obligat⁹ z. approbat obligatō a m̄f. posi. tio. nā rōe illi⁹ approbatōis d̄f. debiti ē ciuile. nā oli. añq. eēt ius positū nō erat nisi d̄bitū nāle z.

reddebatur ius manu regia. l. ij. ff. de ori. iur. po-
 stea supervenit ius civile et quosdam contractus
 approbavit. quibusdam vero contractibus resistit
 quibusdam assistit. vñ actus naturalis approbat a
 iure civili hodie effectum ut in iudicio mader
 executioni. et si nulla exceptio competat. tunc non est
 dubitandum de tali debito. quibus et quarto debitum
 causatur naturali et civili modo secundum quod dixi. scilicet ali-
 qua exceptio competit quibus temporalis. exemplum p-
 misi tibi aliquid solemniter ad certum diem. an adue-
 tum diei competit exceptio pro hoc debitum. quibus ex-
 ceptio est perpetua. exemplum in velleiano. nam mulier
 hodie privilegium ut efficaciter non teneatur ex inces-
 sione pro alienis debitis. si de facto fideiussit ob-
 ligatur naturaliter et civili. sed perpetuo competit
 exceptio ex beneficio sibi idulto. et hec exceptio est
 favorabilis quia in favore mulierum principaliter indu-
 cta. quod est exceptio perpetua et odiosa. exemplum in ma-
 cedoniano. nam ex mutuo obligatur filius fami-
 as naturaliter et civili. sed ex dispositioe. l. habet
 perpetua exceptione pro creditore. et hec exceptio fuit
 iducta in odium creditore. non autem principaliter in favore
 filiorum familias. quedam est exceptio iducta ad ius-
 ris rigorem servandum. ut illa que ex iustitia iusta pro mis-
 si tibi in re indicata. nam si mihi eras obligatus in certum
 et iudex iuste declaravit te mihi obligatum non so-
 re non tollit per hoc obligatum. quia iudex declarat
 et non disponit. ut in. l. ex diverso. ff. de rei ven. ple-
 ne legitur et non. l. i. iul. ff. de condi. ide. dixi i. c. ppo-
 suit. et i. c. cum nostris. de coes. pben. scilicet tunc competit
 exceptio ex iustitia et preedit hoc exemplum in casu quo
 iustitia non tollit aliquam obligationem. vtpote quia de
 claratoria. nam quibus iustitia tollit obligationem. vtpu-
 ta quando est privativa seu dispositiva. nam iudex
 ex causa quandoque liberat quem ab obligatione aliter
 ad hoc. xv. q. vi. i. c. nos sacro. et plene non. in. d.
 l. cum quis. et in hoc casu istud exemplum non ca-
 deret in hac parte. sed potest sub specie idebiti na-
 lis et civilis vel civilis tantum sed quia iustitia operatur.
 quandoque et ultimo dubitatur an exceptio sit ppe-
 tua an temporalis. exemplum cum misisti tibi dare decem
 cum Imperator venerit Italia. nam si nunquam venerit
 exceptio perpetua competit pro te. si venerit versus ad
 amicum exceptio esset temporalis de presertim. ergo du-
 bitatur an exceptio sit perpetua an temporalis. his termi-
 nis nunc breuiter declaratis venio ad principale. p-
 positum glo. an et quando idebite solutum possit re-
 peti et sequendo ordinem glo. distingue quod aut fuit
 debitum naturale tantum sed civiliter indebitum. et tunc
 glo. distinguit quod aut errore iuris fuit facta solu-
 tio et non competit repetitio aut errore facte et potest repe-
 ti. exemplum huiusmodi volens retinere falcidia soluit le-
 gata integra credens se teneri. certe non potest repete-
 re. quia erravit in iure. Si autem crederet hereditatem
 esse sufficientem tunc repetit. quia erravit in facto. vñ
 error iuris non excusat ubi debitum naturale preces-
 sit. secus in errore facte. ut in. l. error. C. ad. l. falcid. et
 intellige quando error facti fuit. probabilis. nam im-
 probabilis non excusat. ut in. c. ad apostolicam. j. d.
 ele. excō. mini. et i. c. ij. d. psti. li. vi. et ex his potest

colligi una conclusio quod error facti. probabilis ex-
 cusat et ubi precessit debitum naturale tantum. secus in
 errore iuris. vltima tamen parte conclusionis dic. pce-
 dere in maiori et in personis non privilegiatis. nam
 minor et mulier miles et similes persone que excu-
 sant ab ignorantia iuris soluendo per errorem
 possunt repetere ar. i. d. l. cum de indebito. et licet ali-
 qui. q. subest debitum naturale. primum tamen con-
 ter tenetur. ex quo dicte persone contra excusantur
 ab ignorantia iuris. et predicta procedunt in na-
 turali obligatione stricte sumpta ut in illa que oritur
 ex pacto simplici. sed in obligatione naturali magis
 lata. ut est illa qua naturaliter iducimur ad bene-
 faciendum beneficii. est dubium nunquam competit repe-
 titio. nam glo. nobilis. in. l. ex hoc iure. ff. de iusti.
 et iure vñ velle quod regulariter competit repetitio sed
 quibus secus per. l. si non solem. §. libertus. ff. de
 condi. ide. ubi libertus prestas operas suas in-
 debitas non repetit. quia naturaliter obligatur ad
 operas obsequiales. sed dic de hoc plene per Bar.
 in. l. si testis. ff. de fideiuss. ubi in effectu concludit quod
 ubi talis obligatio naturalis est redacta ad neces-
 sitate prestationis pro ius civile. tunc non competit repe-
 titio. et hoc casu loquitur dictus §. libertus. aut non
 subest talis necessitas. et si soluit tantum non potest
 repeti. ut in. d. l. si testis. §. i. si vero aliud soluitur
 tunc potest fieri repetitio. quia nullo iure cauetur
 quod hoc casu non possit repeti. et sic preedit glo. i. d.
 l. ex hoc iure. quod non. quandoque et soluit in
 debitum naturaliter. sed civiliter indebitum. et tunc sed
 glo. potest repeti. et dic quacumque ignorantia fuit facta
 solutio siue per errorem facti siue iuris. quia ego cer-
 to de damno vitando et tu de lucro captando. per
 de. l. si non solem. §. indebitum. quandoque et sol-
 uitur indebitum utroque iure. quia non erant obligatus nec
 naturaliter nec civiliter. et tunc potest repeti quicquid
 ignoranter solueris. secus si sciens soluisse. quia tunc vide-
 or donasse. ut in. l. error. ff. de re iud. fallit in
 solutioe vsuraz. nam illas possunt repetere. ut in. c. debi-
 tores de iure iur. et j. d. vsur. qui potest totum. quandoque
 et quarto soluit indebitum per exceptionem. ut quia bene in
 se debuit. sed exceptio competit ut. d. dixi. et tunc si exce-
 ptio est temporalis non potest repeti regulariter. si vero est ppe-
 tua et favorabilis potest repeti. ut in iuribus allatis in glo.
 si vero est odiosa dicit glo. quod si non potest repeti siue igno-
 rantia iuris siue facti. sed de hoc dic melius ut
 legitur et non. l. si. ff. ad mace. nam si probabilis errore
 fuisset facta solutio competit repetitio. quibus et vlti-
 mo exceptio est iducta ad iuris rigorem suandum
 et tunc dicit glo. quod sciens quod soluit non repetit. quasi
 dicat secus si ignoranter et ex hoc vñ glo. velle quod si in-
 iuste absolutus pro iustis soluit vñ debitum non potest
 repetere si sciens soluit. secus si ignorans. sed hoc dicem
 idistricte non esse bene dictum. nam eo casu quo iustitia non
 tollit obligationem nalem non competit repetitio et si
 solutio est facta per ignorantiam iuris. ut. d. dixi in p me-
 bro. Et non est vñ quod iustitia semper tollat obligatio-
 nem et civilem. nam quibus tollit utraque obligationem
 ut quando est dispositiva. et tunc idem dicendum
 quod eo casu qui soluit indebitum utroque iure. quibus tollit

obligatōz cūmleqz tñ. z tñc idē dicēdū qd qñ soluitur indebitū cūmleqz tñ. z idē in silib. z qñ snia operet bos effect⁹ dicit vt nō. in. d. c. pposuit. z. c. cū nris. z. l. iulian. ff. de pdi. inde. z. in. l. cū qd. palle. **S**z vltra p̄dicta q̄ro p̄ qd si debitor se- cit appodissaz seu chirogphū de pecunia mutua- ata quā in veritate nō accepit sed spe future nu- meratōis simplr fuit p̄fessus se recepisse nec. j. biēniū. pposuit exceptōez nō numerate pecunie nungd post lapsuz biēnij hēat iste debitor aliqd remediū. z videt qd nō p. d. l. in p̄ctib. vbi d̄r qd si debitor tacuit p̄ biēniū nō bz remediū q̄ min⁹ soluat. Host. h. multa scripsit. s. in effectu vult qd q̄tuor remedia p̄petūt a p̄ncipio debitorz. p̄mū est exceptio nō numerate pecunie z h. durat p̄ biēniū a tpe cōfessionis z trāfert onus p̄bandi in creditozē qd pecunia fuit numerata z est exce- ptio magni effect⁹ z fuit inducta. qz debitor an- xietate p̄sequēdi mutū de facili scribit ad peti- tionē creditozis se recepisse qd in veritate nō re- ceperat. **S**cōm remediū est exceptio doli. z h. nō tollit tpe. qz semp dolose petit creditoz ex qd pecunia nō est numerata. ar. in. l. ij. ff. de doli excep. s. on⁹ p̄bandi qd nō fuit numerata incū- bit ipi debitorz. qz p̄fessio fac fidē p̄ cū p. c. p. tuaf de pba. z p. l. gñalif. C. de nō nm. z h. tenēt cōiter legisse in. l. si ex cautōe. C. eo. ti. **3^m** remediū est exceptio in factū. z idē dicēdū qd in p̄cedēt **4^m** remediū est p̄ditio ob cām. qz obligauit se ob cām z cā nō fuit secuta. z h. exceptio cū sit p̄sonalis durat. xxx. annis. l. sicut. ff. de p̄script. xxx. an. s. oportet qd debitor p̄bet pecuniā non solutam. vñ tñ in p̄ remedio releuat debitor ab onere p̄bandi. s. est nōbile dubiū qd in ecclia z clericis respectu eoz patrimonij nungd post bi- ennii p̄uef exceptōe nō numerate pecunie. Host. sti. instat multū z tñ p̄cludit qd nō. qz. l. in p̄ctib⁹ inducens p̄scriptōem biennalem nō potuit p̄ iudicare ecclijs nec p̄sonis eccliafisticis que gau- dent eodem p̄uilegio cū ecclia. z p̄mo inducit in ar. l. si. C. in quib⁹ cau. in intc. resti. nō est ne. in si. vbi patet qd p̄scriptio temporalis nō cur- rit pupillo fortis nec ecclie. itē qz p̄ eccliam nō sufficit p̄bare mutū etiā vere factū. nisi p̄be- tur versuz in utilitatē ipi. vt in. c. qd quibsdā. de fidei. z tradit in h. Hosti. tres reglas nōbiles. p̄ ma. l. impialis fauēs ecclies z clericis ipso fa- cto approbata est p̄ ecclia nisi exp̄sse reprobet ar. x. di. c. si in adintozū. z^a regla est lex impia- lis dānosa clericis vel ecclijs nō valet in p̄iudiciū ipoz. nisi exp̄sse approbet p̄ ecclia. z^a regu- la statuta laicoz inferiorz impatoze sine faueant siue dānū inferant ecclie nō valet in p̄iudiciū vel fauozē ecclie nisi exp̄sse approbent p̄ eccliaz p. c. ecclia sancte marie. de p̄sti. z cum his dicitis Hosti. trāsit h. Jo. an. sed moderniores quo ad p̄imū dictum sentiūt oppositū z melius iudicio meo. nā. l. in p̄ctibus affert p̄uilegium debitorz- bus. vnde ante illā. l. incūbebat debitorz on⁹ p̄

bandi nō esse numeratā pecuniā. ecclia q̄ vñ cle- rici si volūt vti illo p̄uilegio legali debēt recipe- cū moderatōib⁹ suis. vt. j. biēniū nō vltra. vñ il- la. l. nō est dānosa. s. fauozabilis nec inducit p̄- scriptōem contra bona eccliafistica. immo dedit remediū tpe limitato. nec obstat qd dicit de- versione. qz nō indistincte est necesse. p̄bare ver- sum iuxta ea que dixi in. d. c. qd quibusdā. cōclu- de qd tam ecclia qz clerici non p̄nt post bienni- um p̄ponere exceptōem nō numerate pecunie stanub⁹ regulis disponētib⁹ sup p̄batōe versū in statu suo z hoc nota.

De donationibus Bica.

Supra visuz est de p̄ctib⁹ nō gratuitis resta- bat videre de p̄ctib⁹ gratuitis. merito auctoz s̄bi- cit Bica de donatōibus z q̄rit h. Jo. an. qd sit donatio. z p̄ dicit qd est q̄dam liberalitas q̄ nullo iure cogēte p̄cedit. vel fm Host. est rei licite nul- lo iure cogēte mera libertate facta collatio. de- clara d̄r rei licite. qz in re illicita z inhonestā nō p̄bit donatio. sicut nec veditio. vt in. l. qd sepe. s. venenū. ff. de cōtrabē. emp. z nō hoc. **E**x q̄ po- tes colligere qd si p̄mitto tibi donare rē illicita z nō possum cōpelli ad donādum. **D**icit in diffi- nitōe nullo iure cogēte zē. qz si p̄cessit obligatio cūmleqz tñ nō impedit donatōis effectum qz illa nō est sufficiens ad agendū nec retinendū. vnde si dono tibi illā rē ad quā suz obligat⁹ cūmleqz tñ nō impedit donatōis effect⁹. sec⁹ dicit Jo. an. in obligatōe nāli q̄ causat ex nudo pacto. sec⁹ in illa gñali obligatione vt beneficienti benefacia mus. qz illa non impedit donatōis effectuz z idem tenet p̄ glo. nō. in. l. donari. ff. de re. iu. z in. l. s. z si. s. p̄sultit. ff. de pe. bē. z h. multuz p̄ sunt ad insinuatōez faciēdā. **I**te p̄sunt in eo qd p̄ bibet donare. nam si p̄cessit obligatio nālis p̄- ma nō dicit donatio. secus in z^a z videt Bar. trāfire in. l. i. ff. de dona. **S**z tu aduerte qz idem Bar. in p̄hemio. ff. de p̄. dicit nōbile v̄buz iudicio meo qd donatio q̄ fit cā remuneratōis nō est ve- ra donatio. z hoc mihi plus placet. nam est po- tius qdā p̄mutatio seu cōp̄latio seruitij recepti h. p̄bo p. l. i. post p̄n. ff. de dona. vbi dicit qd illa ē propria donatio ad quā donatoz mouetur nul- la alia p̄cedente causa nisi vt exerceat magnifi- centiā z liberalitatē quādam z bene nō. s. ille qd est obligat⁹ ad antidota nō donat solū vt exer- ceat liberalitatē. s. potius vt soluat debitiū natu- re z vt remuneret eū qui sibi seruitit. p̄ hoc bo- tex. in. l. agli. ff. de dona. vbi dicit qd si qd do- nat mḡfo suo illa nō est vera donatio. qz potius voluit remunerare officiū z obsequium mḡfi. ad idē. l. si p̄. ff. eo. ti. **E**t ex dicitis p̄t inferri qd in- ter cōiuges p̄hibet vera donatio qñ. l. nulla p̄- cessit inter eos obligatio nālis. sed si p̄cessit obli- gatio videt tenere donatio. qz vt dixi illa nō est vera donatio z bec faciunt ad multa.